

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

שבת-כל הכלים		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא			
דבר שמלאכתו לאיסור לצורך גופו - מותר.	קסבר: [רבה]										■	◇	קבג.		
מדוכה, אם יש בה שום - מטלטלין אותה, ואם לאו - אין מטלטלין אותה	איתיביה אביי לרבה:										■	⚡	◇	קבג.	
הא מני - רבי נחמיה היא	אמר ליה: [רבה]										!		◇	קבג.	
אין כלי ניטל אלא לצורך תשמישו.	דאמר: [רבי נחמיה]										■	!	◇	קבג.	
ושוין, שאם קצב עליו ברש - שאסור לטלטלן	איתיביה:										■	⚡	◇	קבג.	
סבר לשנויי ליה כרבי נחמיה, כיון דשמעה להא דאמר רב חנינא בר שלמיא משמיה דרב:	[רבה]										■	!		קבג.	
הכל מודים בסיכי זיירי ומזורי דכיון דקפיד עלייהו - מיוחד להו מקום	[רב חנינא בר שלמיא משמיה דרב]											!	◇	קבג.	
הני נמי: מיוחד להו מקום.												!		קבג.	
קורנס של זהבים שנינו	איתמר, רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:											■	◇	קבג.	
קורנס של בשמים שנינו.	רב שמן בר אבא:											■	◇	קבג.	
מאן דאמר דבשמים - כל שכן דזהבים												■		קבג.	
מאן דאמר של זהבים - אבל דבשמים קפיד עלייהו.												■	◇	קבג.	
ואת הכוש ואת הכרכר כו'.												■	<	קבג.	
פנה שטמנה בתבן, וחררה שטמנה בגחלים, אם מגולה מקצתה - מותר לטלטלה. ואם לאו - אסור לטלטלה.	תנו רבנן:											■	◇	קבג.	
תוחבין בכוש או בכרכר והן מנערות מאיליהם.	רבי אלעזר בן תדאי:											■	◇	קבג.	
הלכה כרבי אלעזר בן תדאי.	רב נחמן:											■	◇	קבג.	
למימרא דסבר רב נחמן טלטול מן הצד לא שמיה טלטול?												⚡		קבג.	
האי פוגלא, מלמעלה למטה - שרי, ממטה למעלה - אסין	והאמר רב נחמן:											■	⚡	◇	קבג.
הדר ביה רב נחמן מההיא.												!	◇	קבג.	
מחט של יד ליטול בה כו'.												■	<	קבג.	
ילמדנו רבינו, מחט שניטל חררה או עוקצה מהו?	שלח ליה רבא בריה דרבה לרב יוסף:											!	◇	קבג.	
מחט של יד ליטול בה את הקרין.	אמר ליה: [רב יוסף] תניתיה:											■	!	◇	קבג.
וכי מה איכפת ליה לקרין בין נקובה לבין שאינה נקובה?												!		קבג.	
מחט שניטל חררה או עוקצה - טהורה	איתיביה:											■	⚡	◇	קבג.
טומאה אשבת קרמית? טומאה - כלי מעשה בעינין, לענין שבת - מידי דחזי בעינין, והא נמי חזיא למשקלא בה קרין.	אביי:											!	◇	קבג.	
מאן דקמותיב - שפיר קמותיב, מדלענין טומאה לאו מנא הוא - לענין שבת נמי לאו מנא הוא.	רבא:											■	◇	קבג.	
מחט, בין נקובה בין שאינה נקובה - מותר לטלטלה בשבת, ולא אמרו נקובה אלא לענין טומאה בלבד	מיתבי:											■	⚡	◇	קבג.
בגולמי עסקינן, זמנין דממלך עלייהו ומשווי להו מנא, אבל היכא דניטל חררה או עוקצה - אדם זורקה לבין גרוטאות.	תרגמא אביי אליבא דרבא:											!	◇	קבג.	
אסובי ינוקא, רב נחמן אסיר	[רב נחמן]											■	◇	קבג.	
שרי	רב ששת:											■	◇	קבג.	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

שבת-כל הכלים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מנא אמנא לה	רב נחמן:											□	קבג
אין עושין אפיקטיוזין בשבת.	דתנן:											■	קבג
ורב ששת												⚡	קבג:
התם לא אורחיה, הכא - אורחיה.	[רב ששת]											!	קבג:
מנא אמנא לה	רב ששת:											■	קבג:
מחט של יד ליטול בה את הקרין.	דתנן:											■	קבג:
ורב נחמן												⚡	קבג:
התם פקיד, הכא - לא פקיד.	[רב נחמן]											!	קבג:
קנה של זיתים, אם יש קשר בראשו - מקבל טומאה, ואם לאו - אין מקבל טומאה.												■	קבג:
בין כך ובין כך ניטל בשבת.												■	קבג:
אמאי? פשוטי כלי עץ הוא, ופשוטי כלי עץ אינן מקבלין טומאה מאי טעמא - דומיא דשק בעינן.												⚡	קבג:
בשעה שמהפך בויתים הופכו ורואה בו.	תנא משמיה דרבי נחמיה:											!	קבג:
כל הכלים ניטלין, חוץ מן המסר הגדול ויתד של מחרישה.	רבי יוסי:											■	קבג:
האי אוכלא דקצרי כיתד של מחרישה דמיא.	רב נחמן:											□	קבג:
חרבא דאושכפי, וסכינא דאשכבתא, והצינא דנגרי - כיתד של מחרישה דמי.	אביי:											■	קבג:
בראשונה היו אומרים שלשה כלים ניטלין בשבת: מקצוע של דבילה, וזוהמא ליסטרון של קדרה וסכין קטנה שעל גבי שלחן. התירו, וחזרו והתירו, וחזרו והתירו, עד שאמרו: כל הכלים ניטלין בשבת חוץ מן מסר הגדול ויתד של מחרישה.	תנו רבנן:											■	קבג:
מאי התירו וחזרו והתירו וחזרו והתירו?												^	קבג:
התירו דבר שמלאכתו להיתר לצורך גופו, וחזרו והתירו דבר שמלאכתו להיתר לצורך מקומו, וחזרו והתירו דבר שמלאכתו לאיסור לצורך גופו - אין, לצורך מקומו - לא. ועדיין, ביזו אחת - אין, בשתי מכדי התירו קתני, מה לי לצורך גופו מה לי לצורך מקומו?	אמר ליה רבא:											⚡	קבג:
התירו דבר שמלאכתו להיתר בין לצורך גופו ובין לצורך מקומו, וחזרו והתירו מחמה לצל, וחזרו והתירו דבר שמלאכתו לאיסור לצורך גופו ולצורך מקומו - אין, מחמה לצל - לא. ועדיין, באדם אחד - אין, בשני בני אדם - לא, עד שאמרו כל הכלים ניטלין בשבת אפילו בשני בני אדם.	אלא אמר רבא:											!	קבג:
מדוכה, אם יש בה שום - מטלטלין אותה, ואם לאו - אין מטלטלין אותה	איתיביה אביי:											⚡	קבג:
הכא במאי עסקינן - מחמה לצל.												!	קבג:
ושוין שאם קצב עליו בשר שאסור לטלטלן	איתיביה:											⚡	קבג:
הכא נמי, מחמה לצל.												!	קבג:
בימי נחמיה בן חכליה נשנית משנה זו, דכתיב (נחמיה יג) בימים ההמה ראיתי ביהודה דרכים גתות בשבת ומביאים הערימות.	רבי חנינא:											■	קבג:
קנין ומקלות גלוסטרא ומדוכה כולן קודם התרת כלים נשנו.	רבי אלעזר:											■	קבג:
קנין												■	קבג:
לא סידור הקנין ולא נטילתן דוחה את השבת.	דתנן:											■	קבג:
מקלות												■	קבג:

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ■ ; קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

שבת-כל הכלים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מקלות דקין חלקין היו שם ומניחו על כתפו ועל כתף חברו ותולה ומפשיט.	דתנן:											◊	קבג:
ארבעה עשר שחל להיות בשבת מניח ידו על כתף חברו, ויד חברו על כתפו, ותולה ומפשיט.	רבי אלעזר:											◊	קבג: